

La generositat del nostre "cosí" (cap. 3)

GUILLEM CUCALA

Al llarg de dos capítols he fet referència a la possibilitat de rendibilitzar una explotació ramadera a partir dels purins i la seva, més que possible, reutilització agrícola. La riquesa, que ens aporten els fems i purins, és tan gran que no la podem menysprear. Avui no puc fer un examen rigorós ni carregar aquest escrit de xifres per tal de fer una valoració econòmica exhaustiva. Malgrat tot crec interessant assenyalar uns aspectes importants, tant pel que fa als ramaders com als agricultors.

La producció ramadera comporta de manera directa i indirecta una sèrie de maldecaps importants per al propietari. Els purins generen uns costos econòmics i socials prou importants que no els vull deixar de banda. Socialment ja som prou conscients, si més no, per les olors que ens arriben, quan som a la vora d'una d'aquestes granges. Econòmicament la gestió d'estos purins representen uns costos que, malauradament molts cops, no es comptabilitzen, fet que és un error greu. Són costos derivats d'aspectes com: l'emmagatzematge (bombes, separadors, remenadors, etc...), el transport i d'altres (construcció de basses, infraestructures de tractament, etc...). Serà un cost adicional per a l'explotació ramadera en el cas que el propietari hagi de pagar perquè se li enduguin, però, i això és el més important, representarà un ingrés en el cas que paguin per emportar-se'l.

L'agricultura és, dins les especialitats del camp, allò que tots tenim un coneixement més gran. Tots som conscients que, a l'hora de tenir una més gran producció, s'han d'afegir elements energètics als conreus (adobs, pesticides, etc.). Actualment, per tal d'obtenir rendiments òptims, s'utilitzen els anomenats adobs minerals. Els adobs minerals provenen d'un procés químic de

fabricació, el que comporta un cost, per tant un valor econòmic, que es paga quan es compren. A la tabla adjunta podem trobar els costos mitjans dels fertilitzants utilitzats amb més freqüència.

COST DEL FERTILITZANT

Adob	Riquesa (%)	Preu* (Kg/adob)
Sulfat amònic	21 N	17.1 Ptes
Nitrat amònic	26 N	25.0 Ptes
Fosfat diamònic	46 P ₂ O ₅ 18 N	38.9 Ptes
Clorur de potassa	60 K ₂ O	24.9 Ptes

*preu mitjà de l'any 1994. Estadística i Conjuntura Agrària.

Si tenim en compte que podem aprofitar els purins com a producte o matèria primera del procés de producció, tenim una via directa per la reducció dels costos de fertilització de l'explotació agrícola i, derivat d'aquests, dels costos de gestió de les explotacions ramaderes. És per tot això que cal establir una col·laboració estreta entre ambdues parts. Cal assenyalar que, en funció del tipus de cultiu i de les característiques del sòl, pot ser necessari complementar el purí amb adob mineral per tal d'assolir els nivells adequats de nitrogen, fòsfor i potassi. Quan volguem fer un estudi econòmic basant-se en dades reals veurem que, en tot moment, s'ha de tenir en compte que cada explotació es troba en unes condicions particulars i diferents, una respecte de l'altra.

El fet que les explotacions agràries facin una valorització important dels macro-nutrients provinents dels purins no només els permet reduir els costos propis sinó també reduir l'impacte negatiu d'aquests purins sobre el medi ambient. Per altra banda la reducció de la producció dels adobs minerals per part de

empreses químiques també és una ajuda a favor de la conservació de la Natura.

La principal motivació d'aquesta secció és aportar informació d'aquells aspectes que ens ajudin a la conservació i la cura del nostre medi ambient. Vull agrair totes les aportacions o inquietuts, que volgueu aportar, respecte a aquests temes que, cara al proper segle, són d'allò més importants per la sostenibilitat del nostre planeta.

Fins aviat.

